

หมายเหตุประชาชน

มือตัวอักษรที่ใช้คือจุดเริ่มต้นของการบันทึกประวัติศาสตร์ของมนุษย เพราะเป็นการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ภูมิปัญญา วัฒนธรรมต่าง ๆ ที่มีจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง

สำหรับประวัติศาสตร์ไทยจะเห็นการจารึกภูมิปัญญาจำนวนมาก ทั้งตำรับยา ตำราการรักษาโรค อยู่ในใบข่อย ใบลาน แต่ปัจจุบันได้เริ่มเลือนหายไปตามกาลเวลา เนื่องจากที่ถูกเผาทำลายไปเป็นจำนวนมาก และอักษรที่จารึกล้วนแต่เป็นภาษาโบราณที่มีผู้อ่านออกเพียงไม่กี่คนเท่านั้น

จากใบลานสู่เว็บไซต์ บันทึกภูมิปัญญาตำรายาโบราณ

นายกฤษฎา แสงแก้ว นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลนาแก้ว จ.ลำปาง กล่าวในการประชุมเรื่อง “คุณค่าและประโยชน์ของการเก็บบันทึกข้อมูลภูมิปัญญา” ซึ่งจัดโดย เครือข่ายแผนงานเสริมสร้างสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสุขภาพ (สสส.) ว่า ในเทศบาลตำบลนาแก้ว จ.ลำปาง มีตำรายาบันทึกต่าง ๆ มาก แต่ปัญหาคือตำรายาส่วนใหญ่จารึกเป็นภาษาล้านนา ซึ่งปัจจุบันคนทั่วไปอ่านไม่ออก

“เราได้ผลักดันให้มีการรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญา เพราะมันมีคุณค่าต่อคนในพื้นที่และประเทศชาติอย่างมาก ซึ่งขณะนี้ได้มีการส่งเสริมให้มีการเรียนภาษาพื้นเมืองมากขึ้น เพื่อให้รู้ภาษาและช่วยส่งถ่ายข้อมูลภูมิปัญญาได้ต่อไปจากรุ่นสู่รุ่น”

อีกพื้นที่ที่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ภูมิปัญญา โดยเฉพาะความรู้ด้านการแพทย์พื้นบ้าน นั่นคือ จ.อุดรธานี ซึ่ง ภค.สมชาย ชินวานิชย์เจริญ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัด (สสจ.) อุดรธานี บอกว่า จากการดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายหมอพื้นบ้านจังหวัดอุดรธานี เพื่อเก็บข้อมูลหมอพื้นบ้านในพื้นที่ตั้งแต่ปี 2549 จำนวน 4 อำเภอ 9 ตำบล โดย

อาศัยการลงพื้นที่และการพูดคุย ทำให้ได้ข้อมูลที่สำคัญหลายประการ “จากการสอบถามทำให้เรารู้ประวัติหมอพื้นบ้าน และความถนัดในการรักษา ส่วนวิธีการดูแลรักษานั้นเราทำเอกสารไคด์ไลน์ให้

หมอพื้นบ้านได้บันทึก เช่น อาการของโรค กระบวนการในการดูแลรักษา ผลของการรักษา เป็นต้น ซึ่งบันทึกนี้เรานำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อรวบรวมเป็นรูปเล่ม แล้วส่งกลับไปยังหมอพื้นบ้านทุกคน ทำให้เกิดเป็นองค์ความรู้ที่หลากหลายและขยายไปในวงกว้างมากยิ่งขึ้น”

อย่างไรก็ตาม ในยุคดิจิทัลการบันทึกข้อมูลไม่ได้ถูกจำกัดรูปแบบอยู่เพียงการบันทึกเป็นตัวอักษรในใบข่อย ใบลาน หรือในกระดาษอย่างที่ผ่าน ๆ มาแล้ว แต่เราสามารถนำข้อมูลภูมิปัญญาที่ล้ำค่า ทั้งตำรับยารักษาโรค ตำรายาสมุนไพร ประวัติหมอพื้นบ้าน และวิธีการดูแลรักษาโรคต่าง ๆ ของหมอพื้นบ้านไปเก็บเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ ซึ่งสามารถเก็บไว้ได้ยาวนานมั่นคง

“ที่สำคัญเอกสารยาโบราณเหล่านี้ เป็นหลักฐานอ้างอิงถึงข้อมูลการรักษาที่มีอยู่จริงในพื้นที่ เป็นเครื่องมือบันทึกและถ่ายทอดความรู้ต่อไปของผู้คนในสังคม เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของคนในสังคมและประเทศชาติ” ผศ.ดร.ราชันย์ นิลวรรณภา ประธานโครงการอนุรักษ์โบลานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม บอกเล่า

ผศ.ดร.ราชันย์ กล่าวอีกว่า เอกสารตำรับยาส่วนใหญ่จะพบได้ที่วัด ทางโครงการจึงมีการสำรวจ รวบรวมจัดทำบัญชี แบ่งหมวดหมู่ ทำทะเบียนติดเอกสารว่ามีกี่ฉบับ อยู่ที่ไหนบ้าง แล้วนำทั้งหมดมาลงในระบบอิเล็กทรอนิกส์ในเว็บไซต์ของ GIS คือ ระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่สามารถเข้ามาสืบค้นได้ นอกจากนี้ เราจะมีการคัดเลือกจากตำรายาดังกล่าว มีตัวยาอะไรที่สามารถนำมาใช้ได้จริง โดยผ่านการวิจัยจากคณะแพทยศาสตร์และคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ต่อไป

“การนำข้อมูลภูมิปัญญาที่คนทั่วไปเข้าถึงยากมาเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ จะช่วยให้ข้อมูลภูมิปัญญาได้รับการเผยแพร่และคัดลอกส่งต่อไปได้ไกล เพียงแต่ต้องเริ่มที่จะเปลี่ยนการบันทึกภูมิปัญญาจากเอกสารที่สูญสลายได้ ให้กลายเป็นเอกสารที่มีการสูญสลายยากอย่างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการเผยแพร่บนเว็บไซต์ ก็จะช่วยให้ภูมิปัญญาอันล้ำค่าที่เราไม่มีสูญหายไป” ประธานโครงการอนุรักษ์โบลานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคามกล่าวทิ้งท้าย.

article@dailynews.co.th